

תת"ע (חיפה) 9116-07-23 - אבו ריא רינא נ' מדינת ישראל

תת"ע (חיפה) 9116-07-23 - אבו ריא רינא נ' מדינת ישראל לשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 9116-07-23

אבו ריא רינא

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[09.03.2025]

כבוד השופט בכיר יעקב בכר

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה לביטול פסק הדין שהגישה המבקשת.

2. נסיבות המקרה:

המבקשת הורשעה בהיעדרה ונגזר דינה ביום 27.10.24 בכך שנסעה במהירות של 128 קמ"ש בכביש עירוני בו המהירות המותרת הינה 80 קמ"ש. לטענתה, לא ידעה על קיום ההליך כנגדה ולכן לא התייצבה למשפטה וראיה לכך היא כי באישור המסירה על הזמנתה לדין מופיעה החותמת "לא ידוע". בנוסף, טוענת כי לא נהגה ברכב בשעת האירוע.

3. דיון והכרעה:

עפ"י סעיף 130 (ח) לחסד"פ [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהיעדרו, רשאי לבקש ביטול פסק דין בהתקיים סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או לחילופין, שעה שביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין תחת שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק הדין (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

תנאי א' - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו:

עפ"י חומר הראיות, למבקשת נשלחה הזמנה לדין ביום 23.08.22 לכתובתה המופיעה במשרד הפנים. באישור המסירה שצורף, מופיעה חותמת הדואר סכנין, חותמת ראש צוות דוורים גנאים יוסף, חתימתו הידנית וכן הכיתוב "לא ידוע".

לעניין זה, נקבע כי יש בכך להפריך את חזקת המסירה, שכן צוין שדבר הדואר לא נמסר ולא היה זה באחריות המבקש (עפ"ת (מחוזי חי') 27203-02-19 סעיד פודה נ' מדינת ישראל (נבו 21.02.2019), עפ"ת (מחוזי חי') 28856-01-12 אפרת ראובן נ' מדינת ישראל (נבו 21.03.2012). הציון "לא ידוע במען" די בו בכדי להפריך את חזקת המסירה, שכן מאשרת רשות הדואר שלא יידעה את המבקש אודות דבר הדואר, וממילא עולה שחזקת המסירה הופרכה (המ"ש (תעבורה י-ם) 511-05-21 ישראל מאיר קרוסקל נ' מדינת ישראל (נבו 15.08.2021)). הדבר אף מתיישב עם האמור בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 לפיו: "...זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

ממסמכי המבקשת באמצעות סניגורה, ניכר כי הכתובת המופיעה על גבי אישור המסירה הינה הכתובת הנכונה וראיה לכך היא אישור המסירה הנוסף שנמסר לידי אחד מבני ביתה של המבקשת כדין ביום 01.05.24 לאותה כתובת בדיוק. באשר לחזקת המסירה עליה עומדת המשיבה:

אינני סבור כי המחוקק התכוון לפטור את המאשימה במשלוח טכני בלבד. הכוונה היתה, גם על פי השכל הישר וגם על פי ההלכה, לקיום התנאים לפיהם תתקיים חזקת המסירה, דהיינו המצאה כדין למענו של הנאשם או בא כוחו, ואין די במשלוח הזמנה שהוחזרה בציון "לא ידוע במען". מובן כי בנסיבות כאלה נסתרה חזקת המסירה ולא היתה המצאה כדין (תת"ע (תעבורה תל אביב-יפו) 11505-03-20 מדינת ישראל נ' יהונתן אוליאל (נבו 10.6.2020). כלומר, גם אם אקבל את הטענה כי נשלחה הודעה בדואר רשום, הרי שחזקת המסירה נסתרה במקרה דנן (תת"ע (תעבורה מרכז) 3987-10-14 מדינת ישראל נ' תייאר בדיר (נבו 19.6.2015)).

לפיכך, ובמכלול הנסיבות, עולה כי אין להטיל את אחריות אי קבלת דבר הדואר בציון "לא ידוע במען" על כתפי המבקשת.

4. סיכומו של דבר:

הריני להיעתר לבקשה לביטול פסק הדין.

קובע להקראה מחודשת ליום 11.5.25 שעה 9.00.

על המבקשת להתייצב.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לצדדים

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ה, 09 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.